

ЄВАНГЕЛЬСЬКИЙ ВІСНИК

ГАЗЕТА ХРИСТІЯН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ ЛЬВІВЩИНИ
Квітень – Травень 2025р., 53

ПАСХАЛЬНИЙ АГНЕЦЬ

**Церква Христова –
це духовна держава
у людському всесвітньому
океані**

Статтю про правильне розуміння
призначення Церкви на землі
читайте на **стор. 3**

Батьки і дочки

Пропонуємо Вашій увазі десять
корисних порад для батьків в їх
взаємовідносинах із своїми доньками
в однойменній статті на **стор. 4**

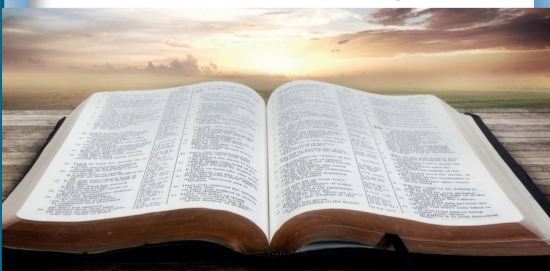
**Людина, яка вірить
у заботи серйозно чи
несерйозно, свідомо
дозволяє демонській силі
контролювати її життя**

Корисна пізнавальна стаття
про шкідливість віри
в заботи на **стор. 6**

**Боже Слово ніколи не
застаріє і не зміниться**

Про актуальність Книги книг –
Біблії в статті на **стор. 7**

**«Наша Пасха, Христос, за нас у жертву принесений»
1 Коринтянам 5:7**

За часів Старого Заповіту
свято Пасхи – гебрейське «Пе-
сах» – відзначалося на честь
виходу ізраїльтян з єгипет-
ського полону. Саме ця Пасха
вважається прообразом Пасхи,
яку святкуємо ми, християни.

«Песах» означає «оминути»,
«перескочити». Біблійна книга
Вихід розповідає, що фараон

не хотів відпустити ізраїль-
ський народ, тому на Єгипет
впало десять кар, і остання кар-
ра – смерть усього первородно-
го. Господь попередив Мойсея,
коли саме настане та особли-
ва ніч і що потрібно зробити,
щоб ангел-губитель пройшов
мимо них.

Ізраїльтяни повинні були

заколоти однорічне ягня чо-
ловічої статі, без жодної вади,
спекти його на вогні та з'їс-
ти повністю, не переламавши
кісток, з опрісноками і гіркими
травами, у сімейному колі про-
тягом пасхальної ночі. Кров'ю
цього ягняти кропили боко-
ві одвірки і одвірок верхній у
домах, де їли його. І коли ан-
гел-губитель йшов через Єги-
пет, то обминув ті домаи.

З тих пір на згадку про ті по-
дії потрібно було щороку різа-
ти ягня. Пасхальний агнець в
юдеїв став прообразом Христа
в Новому Заповіті, тому Ісуса
називають ще Агнцем Божим,
Пасхальним Агнцем, Пасхою.

Минуло багато років, і під
час чергового святкування ста-
розаповітньої Пасхи Ісус був
розп'ятий на хресті та воскрес
на третій день. І тому христия-
ни святкують Пасху на згад-
ку про те, як Ісус Своєю жер-
твою вивів нас з полону гріха
та смерті. Ті наслідки гріха, які
мали понести ми, Ісус взяв на
Себе. Він помер не просто за
нас, а замість нас.

Христос Воскрес! Христос Воістину Воскрес!

Христос Воскрес! Нема Його в могилі,
Там тільки місце, де Господь лежав.
Він цього ранку в потузі і в силі
Воскрес і смерть Він смертю подолав.

Христос Воскрес! Дивіться, гріб порожній,
Сьогодні сталося чудо із чудес.
Із неба ангел прилетів Господній
Й приніс всім вістку, що Христос воскрес.

Такого ранку не було ніколи,
Такого чуда світ наш ще не мав...
Мій друже, йди зо своїм смутком й болем
До Того, Хто сьогодні з мертвих встав.

Воскреслий Спас й тобі життя дарує,
Ти тільки серце все Йому відкрій;
Коли там гріх та смерть іще панує...
Воскреслий дасть тобі і радість, і спокій.

Христос Воскрес! Прислухайся до того,
То станеться ще чудо із чудес.
І ти воскреснеш до життя святого,
Як і Спаситель із мертвих воскрес.

Хто для тебе є Ісус Христос?

Хто такий Ісус Христос? Багато людей визнають Його як Добру людину, Великого вчителя і навіть Божого пророка. Це і справді є характеристики Ісуса, але вони не показують всю Його дійсну велич. Біблія нам каже, що Ісус – це Бог у тілі, Бог, що став людиною: **"І Слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди, і ми бачили славу Його, славу як Однородженого від Отця"** (Євангелія від Івана 1:14).

Ціль приходу Ісуса на Землю не була, щоб подивитись як ми живемо, чи все гаразд. Ні! Його прихід був з ціллю, щоб принести нам спасіння, пішовши на хрест, прийнявши наші гріхи на Себе, за які ми б мали загинути навіки. Своєю жертвою Він дав нам можливість отримати вічне життя:

**"Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина
Свого Однородженого, щоб кожен,
хто вірує в Нього, не згинув,
але мав життя вічне"**

Євангелія від Івана 3:16

Що означає: Спаситель, і чому ми Його потребуємо? У Біблії написано, що ми всі згрішили, і позбавлені Божої Слави: **"Як написано: нема праведного ані одного; нема, хто розумів би; немає, хто Бога шукав би, – усі повідступали, разом стали непотрібні, нема добродійця, нема ні одного!"** (Римл. 3:10-12).

Продовження на 2 стор. ■

Хто для тебе є Ісус Христос?

■ Початок на 1 стор.

Через свої гріхи ми заслуговуємо на Божий гнів і засудження (відділення від Бога і вічні муки). Єдиним справедливим покаранням за наші гріхи, зроблені проти Бога, є – смерть: **"Бо запла-та за гріх – смерть ..."** (Римл. 6:23). Саме тому ми потребуємо Спасителя. Ісус Христос прийшов на землю і помер замість нас. Це звучить дивно, але іншого шляху спасти цей гріховний світ не було. Його смерть на хресті – стала повною заплатою за наші гріхи: **"Бо Того, Хто не відав гріха, Він вчинив за нас гріхом, щоб стали ми Божою правдою в Нім"** (2 Коринтянам 5:21).

Він помер на хресті, аби понести покарання за наші провини, щоб нам не довелося його нести. Про те, що існує вічне, загробне життя і що Його смерті було достатньо, щоб заплатити за наші гріхи, підтвердив Той Самий Ісус Христос, коли Він воскрес із мертвих і живим у новому тілі вознісся до Отця. Саме тому Ісус є наш єдиний Спаситель:

"Промовляє до нього Ісус: Я – дорога, і правда, і життя. До Отця не приходять ніхто, як не через Мене"

Івана 14:6

Багато людей розглядають християнство як: відвідування храму, виконання обрядів, утримання від важких гріхів. Але цього недостатньо. Справжнє християнство – це особисті стосунки з Ісусом Христом протягом усього життя християнина. Прийняття Ісуса як особистого Спасителя означає, що ви особисто вірите в Нього. Ніхто не спасеться вірою інших людей (наприклад батьків): **"Бо мусимо всі ми з'явитися перед судовим престолом Христовим, щоб кожен прийняв згідно з тим, що в тілі робив він, – чи добре, чи лихе"** (2 Коринт. 5:10), і ніхто не отримує прощення, опираючись на свої добрі діла:

"Бо спасенні ви благодаттю через віру, а це не від вас, то дар Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився"

Єфес. 2:8, 9

Єдиний спосіб отримати спасіння, про який говорить Біблія, – це особисто прийняти Ісуса як свого Спасителя, вірячи в Його смерть – як плату за твої гріхи, і в Його воскресіння – як гарантію вічного життя: **"Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто в Сина не вірує, той життя не побачить – а гнів Божий на нім перебуває"** (Івана 3:36). Христос живий – Він не залишився у гробі, бо воскрес! Він і сьогодні може спасти тих, хто приходять до Нього з вірою!

З першого століття по сьогодні християнство, на жаль, все більше перетворюється на формальну релігію, часто паплюжило ім'я Ісуса Христа. Згадаймо лише хрестові походи, ціллю яких було завойовувати, нищити, – вирішуючи свої політичні і економічні справи.

Хто вбив Ісуса Христа? Релігійні люди. Хто сьогодні робить усе, щоб людина так і не пізнала суті справжньої Пасхи? Релігійні люди.

Люди, які вважають себе християнами, раз на рік збирають кошик з їдою і йдуть до храму, – щоб посвятити, а також у храмі виносять плащаницю, запалюють свічки. Чи сходиться це з тим, що говорить нам Біблія? Для чого все це, коли Господь Ісус Христос воскрес і є живий? Уважно прочитай наступні слова істини Божої:

«Тому може Він завжди й спасти тих, хто через Нього до Бога приходять, бо Він завжди живий, щоб за них заступитись»

Євр. 7:25

Християнство сьогодні стало зухвалим – не

відважним, а саме зухвалим. Люди перестали розуміти християнство, запозичивши із світу, із поганства всякий непотріб. У п'ятому столітті по Христі раптом з'явився культ поклоніння діві Марії, як спасительці людських душ. Ніхто не заперече: Марія дійсно була смиренною і благословенною дівчиною, яка народила Господа Ісуса Христа (цебто народила тіло, в якому оселився Сам Бог, бо Бог існує вічно, і ніхто Його не створив), вона була благочестивою та богобоязливою (див. Євангелію від Луки 1:26-38). Але у Біблії ніде не сказано, що Марія є Богородиця, ніде не сказано, що вона є наша заступниця, ніхто з християн до п'ятого століття до неї не молився. Біблія нам говорить, що:

"Один бо є Бог, і один Посередник між Богом та людьми, – людина Христос Ісус"

1 Тимофія 2:5

Якщо один Посередник, то не два і не три. "Я – дорога, і правда, і життя. До Отця не приходять

ніхто, як не через Мене" – це слова Самого Христа (Івана 14:6).

І це тільки деякі тексти з Божого Слова, – у Біблії їх дуже багато, що підтверджують про одного Посередника між Богом і людьми. Ось ще слова Ісуса Христа: **«Прийдіть до Мене, усі стурдані та обтяжені, і Я вас заспокою!»** (Матвія 11:28).

Ісус кличе до Себе людей приходити безпосередньо. Зрозуміло, що жодних посередників між людьми і Христом не може бути.

Основою Нового Заповіту є саме Ісус Христос. Ця збірка Богом натхнених книг свідчить нам про Нього, як про Доброго Пастиря. Ще у Старому Заповіті, до приходу Ісуса, Давид, автор 22 Псалма, будучи пастухом, ясно сказав: **"Господь – то мій Пастир, тому в недостатку не буду"** (Псалом 22:1). Цей вислів Давида підтвердив Сам Ісус, висловившись про Себе такими словами: **"Я – Пастир Добрий, і знаю Своїх, і Свої Мене знають"** (Івана 10:14).

Якщо ти приймеш і визнаєш, що Господь – то твій Пастир, то тобі потрібно буде більше і більше дізнаватись про Його життя, риси характеру, силу та волю. Щоб вникати в це, потрібно досліджувати Слово Боже, в якому знаходиться вся потрібна тобі інформація про Ісуса, бо без цього ти й надалі будеш ведений людськими переданнями, які ніколи не приведуть тебе до пізнання Бога.

Приклад: подібно, як людина ніколи не стане справжнім юристом, поки не знатиме закони держави та права людини, так само й людина не може вважатись справжнім християнином, якщо вона не знає Божої волі, Його плану спасіння людини. Як людина може стверджувати про своє християнство і що вона є на добрій дорозі, не знаючи Слова Божого?

Хто для тебе є Ісус Христос? Тому питання звучить до тебе, дорогий друже, хто є Пастирем твого життя – формальна релігія чи Ісус Христос? За чим чи за ким ти прямуєш, на чому будуєш своє життя?

Вчення Біблії про одного Бога у трьох Особах

Вчення про одного Бога у трьох Особах є фундаментальним вченням історичного християнства. Біблія свідчить, що є один Бог, Який споконвічно існує в трьох окремих Особах: Отця, Сина і Святого Духа. Ми хотіли б запевнити Вас у тому, що всі елементи цього вчення ґрунтуються безпосередньо на Біблії, а не взяті з язичництва.

Перше положення вчення про Триєдиність полягає в тому, що Бог є один (Повтор. Закону 6:4). Біблія говорить про це дуже чітко, ясно викладаючи цю позицію більш ніж у 20 різних місцях. Наприклад, у книзі пророка Ісаї 44:8 Бог каже, що навіть Він не знає жодного іншого бога!

Ісус часто називав Бога Своїм Отцем, і апостоли теж постійно говорили про "Бога Отця". Однак Новий Заповіт стверджує і те, що Ісус – Бог. Так, наприклад, апостол Хома звернувся до Ісуса зі словами: **"Господь мій і Бог мій"** (Івана 20:28), а Петро і Павло говорили про Ісуса як про "нашого Бога і Спасителя" (2Петра 1:1; Титу 2:13). Але, разом з цим, Новий Заповіт також чітко розділяє Отця і Сина як дві зовсім різні Особи. Отець і Син люблять Один Другого, говорять Один з Одним і прославляють Один Другого (див. Івана 17:4-24).

Старий Заповіт часто не проводить межі між Отцем і Святим Духом, зображуючи останнього Богом, Який діє у нашому світі. Але в 14 і 16 розділах Євангелії від Івана Ісус пояснив, що Святий Дух буде посланий Отцем на Його прохання, як інший Утішитель. Дух вчитиме і наставлятиме апостолів, і Він говоритиме не Сам від Себе, але Він говоритиме від імені Христа і прославлятиме Христа. Таким чином, Христос показав, що Святий Дух – третя Особа, відмінна від Отця і відмінна від Сина.

Святий Дух, як кожна Особа, говорить про Себе «Я»: *Дії апостолів 10:19, 20; 13:2*. Також зверніть увагу на вірші у *Дії апост.* 5:3, 4. Тут апостол Петро Духа Святого називає Богом.

Вчення про Триєдиного Бога підтверджує Сам Ісус Христос, промовляючи Своїм учням: **«Тож ідіть, і навчіть всі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа»** (Матвія 28:19).

Отже, вчення про одного Бога у трьох Особах повністю ґрунтується на Біблії, і кожен християнин має визнавати його правильність.

ЦАРСТВО СВІТЛА В ІМПЕРІЇ ТЬМИ

Церкву Христову у цьому світі без сумніву можна порівняти зі становищем отари овець в оточенні хижих звірів. Цю істину ми чуємо з уст Христових у час місіонерського посольства апостолів:

«Оце Я посилаю вас, як овечок поміж вовків; тому будьте мудрі, як змії, а невинні, немов голуби»
Матв. 10:16

Але у контексті Слова Божого ми не повинні думати, що Христос засновану Ним Церкву послав у цей світ на суцільні страждання та на розтерзання сатани. У Слові Божому ми знаходимо, безумовно, значно більше тверджень Господніх про славу переможну діяльність Церкви Христової, ніж згадувань про її небезпеку чи поразки.

Цю істину ми чуємо з уст Христових вже у той час, коли Він вперше вимовив це унікальне слово «Церква»: «Ти – Петро, і на цій скелі Я збудую Церкву Мою, і сили пекельні не подужають її» (Матв. 16:18). Багатостраждальний але всеперемагаючий досвід довів вірність і справедливість цих слів Христа.

Якщо навіть нам хотілось би порівняти становище Церкви Христової в цьому світі з табором Ізраїля в час виходу з Єгипту чи з Вавілонії, то це порівняння не було би досконалим. А це тому, що вихідці з єгипетської неволі, помимо усестороннього забезпечення Господнього та чудодійного захисту, все одно були подібні до велетенського військового табору, ніж до мирних переселенців.

Церква Христова позбавлена будь-якого, навіть найменшого, фізичного чи силового спротиву навколишньому світові зла.

Повеління Христове апостолам про повне відречення від опори на силу чи матеріальні блага у справі благовістя залишається в силі упродовж всієї історії Церкви: **«Не беріть собі ні золота, ні срібла, ні грошей у пояси ваші, ані торбини на дорогу, ані двох одєжин, ні взуття, ні палиці: бо робітник гідний поживи своєї»** (Матв. 10:9, 10).

Тільки високий дух, відроджений Ісусом Христом та сила втіленого Слова Божого у Христовому воїнстві – це найгрізніша зброя, перед якою всі сили сатани і пекла безсилі. Про всеперемагаючу силу Церкви Христової ми читаємо у книзі

«Об'явлення св. Івана»:

«Вони перемогли його кров'ю Агнця і словом свідоцтва свого, і не полюбили життя свого аж до смерті»
Об. 12:11

До цих Біблійних істин можемо ще долучити слова св. апостола Павла:

«Хоч ми живемо в тілі, але не за тілом воюємо, бо зброя воювання нашого не тілесна, а сильна Богом на зруйнування твердинь, руйнуючи видумки і всяку висоту, що встає проти знання Божого, і займаючи в полон усякий розум на послух Христу»
2Кор. 10:3-5

На підставі згаданих тут Біблійних текстів відносно озброєння Церкви ми без сумніву розуміємо, що мова тут не йде про будь-які фізичні засоби боротьби її з силами сатани. Церква Христова – це духовна держава у людському всесвітньому океані, держава без кордонів, без війська чи інших матеріальних опор, – але з Вічною Конституцією свого існування – Словом Божим – та з непоборним і вічно живим Главою – Ісусом Христом!

Про цей неземний статус Своєї Церкви так у час Своїх страждань заявив Христос: **«Царство Моє не з цього світу. Коли б Моє Царство було з цього світу, то слуги Мої воювали б... Але Царство Моє не звідси»** (Івана 18:36).

І громадян цього неземного Царства Христос теж називає такими,

що не від світу цього: **«Не від світу вони, як і Я не від світу. Я об'явив Ім'я Твоє людям, яких Ти дав Мені зі світу»** (Івана 17:6, 16). Такий неземний статус членів Церкви Христової вкрай не задовольняє господаря цього віку сатану та його громадян-рабів. Тому-то Церква упродовж всієї своєї історії знаходиться у нескінченній духовній війні з силами сатани. Про неминучість цієї боротьби теж згадував Христос у Своїй Первосвященницькій молитві: **«Я дав їм Слово Твоє, але світ зненавидів їх, бо вони не від світу, як і Я не від світу»** (Івана 17:14).

І ще слова Христові у цьому ж контексті, звернені до Його учнів: **«Коли б ви були зі світу, то світ любив би своє; але ж ви не від світу, а Я вибрав вас зі світу, тому ненавидить вас світ. Згадайте слово, яке Я сказав вам: Не більший слуга від пана свого. Якщо Мене переслідували, то і вас будуть переслідувати...»** (Івана 15:19, 20).

Ось цей особливий духовний статус Церкви Христової у світі зла і невірства вимагає від неї наявності на всякий час надзвичайної духовної сили, мудрості та Божественного супроводу. А чільними натхненниками Божого народу у цій боротьбі повинні бути насамперед пастирі Церкви. Вони повинні глибоко усвідомлювати те, що між Христом і сатаною ніколи не може бути заключена мирна угода, а поскільки останній є непримирним ворогом Христа, Його Церкви, то духовні провідники повинні в першу чергу розкривати духовну стратегію сатани та досконало володіти Біблійними засобами духовної війни.

Вічне Джерело, том IV
Єпископ Василь Боечко,
доктор теології

Хто може потрапити у пекло?

Останніми роками пекло стало предметом жвавих суперечок, навіть серед християн. Але ці суперечки є абсолютно штучними. Відмова від реальності пекла виникає через нездатність людини узгодити любов Бога з вічним покаранням безбожників або ж через пряму відмову від Божого Слова. Навіть деякі християни дійшли небіблійних висновків. Дехто намагається визначити пекло по-новому, створити проміжний стан, якого немає у Святому Письмі, або взагалі заперечує його існування. Крім цього, вони ігнорують попередження Ісуса в книзі *Об'явлення* 22:19: **«А коли хто що відійме від слів книги пророцтва цього, то відійме Бог частку його від дерева життя, і від міста святого, що написано в книзі оцій»**.

Пекло згадується в Біблії понад 100 разів. Іноді воно називається шеолом, адом, безоднею або вічним покаранням і погібллю (*Приповісті* 7:27; *Луки* 8:31; 10:15; 2 *Солунянам* 1:9). Христос говорив про рай і пекло як про реальні місця (*Матвія* 13:41, 42; 23:33). Його історія про багатія та Лазаря була реальною подією, що продемонструвала реальність двох вічних місць призначення (*Луки* 16:19-31). Небеса – це місце перебування Бога (2 *Хронік* 30:27), куди Ісус пішов, аби приготувати місце для тих, хто любить Його (Івана 14:2). Пекло приготовлене дияволу та його посланцям

(*Матвія* 25:41). Однак оскільки кожна людина є грішною, то ми всі вже засуджені до пекла (*Римлянам* 3:10; 5:12; Івана 3:18). Ми всі заслуговуємо на покарання як справедливую відплату за наше повстання проти Бога (*Римлянам* 6:23).

Ісус чітко дав зрозуміти, що **«коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства»** (Івана 3:3). У Біблії сказано, що зрештою, Всевишній покарає всіх тих,

«Хто Бога не знає, і не слухається Євангелії Господа нашого Ісуса. Вони кару приймуть, – вічну погіблль від лиця Господнього та від слави потуги Його»
2 *Солунянам* 1:8, 9

Іван Хреститель сказав про Христа: **«У руці Своїй має Він віячку, і перечистить Свій тік: пшеницю Свою Він збере до засіків, а половию попалить ув огні негасимім»** (*Матвія* 3:12).

Текст в *Івана* 3:18 найпростішими словами пояснює, хто попрямує на небеса, а хто – в пекло: **«Хто вірує в Нього, не буде засуджений; хто ж не вірує, – той вже засуджений, що не повірив в Ім'я Однородженого Сина Божого»**. Отже, в пекло безумовно потрапляють ті, хто не вірить в

Ісуса. «Вірити» виходить за межі інтелектуального усвідомлення істини. Спасуюча віра у Христа вимагає «зміни підданства». Ми перестаємо поклонятися собі, припиняємо шукати гріхи та починаємо поклонятися Богові всім своїм серцем, душею, розумом і з цілої сили своєї (*Марка* 12:30).

Господь не бажає, щоб хто загинув, а щоб кожна людина перебувала з Ним вічно (*Матвія* 18:14; 2 *Петра* 3:9), але Він поважає нашу свободу волі (Івана 4:14). Кожен бажаючий може піти на небеса (Івана 1:12). Ісус уже заплатив за наше спасіння, а ми лише маємо прийняти цей дар і передати Йому право влади над собою (*Луки* 9:23). Небеса досконалі, і Бог не може взяти туди тих, хто тримається за свій гріх. Ми маємо дозволити Йому очистити нас від гріха та зробити нас праведними перед Ним (2 *Коринтянам* 5:21). Уривок з *Івана* 1:10-12 показує нам проблему і вирішення: **«У світі Він був, і світ через Нього постав, але світ Його не пізнав. До своїх Він прийшов, та свої Його не прийняли. А тим, які прийняли Його, дав владу стати Божими дітьми, – тим, які вірять у Його Ім'я»**.

Ми можемо зробити вибір: вірити в те, що Христос заплатив за наші гріхи, або ж можемо вирішити заплатити за свої гріхи самостійно. Проте нам слід пам'ятати, що заплата за наш гріх – це вічність у пеклі. Розуміймо, що на нашій планеті є тільки два види людей – ті, що кажуть до Бога: «Нехай буде воля Твоя», та ті, кому Бог каже: «Нехай буде воля ваша».

Чи знаєте ви Спасителя?

Людина не вірить у Бога не тому, що досить розумна, а тому, що не хоче думати про Бога, вважаючи духовні інтереси за ніщо. Якщо вона і припускає думку про існування Бога, то часто, на жаль! живе так, ніби Бога нема взагалі. Людина не пускає Бога у своє повсякденне життя. Вона страждає одна, бореться одна, кохає одна. Вона живе так, ніби Бог не прийшов на землю, не брав участі в наших радощах та стражданнях. Для неї Бог є Великим Незнайомцем, що віддалився в глибину небес.

Людина живе обтяжена своїми смутками, турботами, гріхами, начебто б втілюючись в Ісусі Христі Бог не взяв на Себе всі наші фізичні, моральні і духовні тягарі, ніби незмінні слова Святого Письма не справдилися:

«Направду ж Він немочі наші узяв і наші болі поніс, а ми уважали Його за пораненого, ніби Бог Його вдарив поразками й мучив... А Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був, – кара на Ньому була за наш мир, Його ж ранами нас уздоровлено!»

Книга пророка Ісаї 53:4, 5

Любий друже, чи знаєте ви Спасителя? Ви потребуєте не тільки історичного Ісуса, Який колись жив на Землі, але живого Христа, Який помер за ваші гріхи і воскрес для вашого виправдання; у Христі, Який сьогодні визволяє від всіх ваших скорбот, оточуючи вас Своєю милістю, проходячи разом з вами найтемніші тунелі. Ви потребуєте Христа, Який є вашим багатством, вашою мудрістю. Тільки Христос здатний Своєю чудесною присутністю заповнити порожнечу вашого життя.

Чому ви не йдете до Ісуса? Не до релігії обрядів і догм, а до Особи, гідної поклоніння, до Того, Хто дає життя, про Якого розповідає Біблія. Хіба ви не чуєте в цей момент звернений до вас заклик: **«Прийдіть до Мене, усі стурбовані та обтяжені, – і Я вас заспокою! Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, – і знайдете спокій душам своїм. Бож ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!»** (Євангелія від Матвія 11:28-30).

Прийдіть до Нього, і ви побачите, що Бог виконує всі Свої обітниці. У Ньому ви знайдете Батька, Який знає, чого потребує ваше тіло і душа. І тоді ваші проблеми набудуть зовсім іншої форми. У ваших проблемах ви побачите посланця небес, що веде вас до Бога, джерела вічного щастя.

Як нам дивитися на світ?

«А ті, хто надію складає на Господа... крила підіймуть, немов ті орли!»

Ісаї 40:31

Нас усіх у цьому світі підстерігає одна проблема, одна спокуса: більше думати про проблеми, ніж про Бога. І, якщо дивитися лише на проблеми, то одні проблеми й бачитимеш. І якими ж великими вони здаватимуться тоді! А яким великим і, як усе далеко, маленьким, тоді здаватиметься всемогутній і великий Бог! Ось і виходить, що ми могли б рухати гори, а ми тільки й робимо, що кидаємося від проблеми до проблеми, без толку змучуючи себе і всіх, хто трапляється нам на дорозі наших метань.

Тим, кому справді здається, що Бог від нас далекий і на Його допомогу розраховувати всерйоз не потрібно, варто прислухатися до слів пророка Ісаї. Бог нагадує нам, що Він набагато більший, ніж увесь створений Ним світ. Усі «народи – як крапля з відра» порівняно з Богом (Ісаї 40:15), всі, хто живе на землі, як сарана перед Ним (Ісаї 40:22). І ніяка це не образа, а утіха, бо так воно і є. Потрібно дивитися на світ очима Бога, інакше багато чого можна собі навігадувати.

Але Бог не просто допомагає нам подивитися на світ з правильної точки зору. Він допомагає нам ще й жити відповідно до того, чого ця точка від нас вимагає. І, якщо ми у всьому покладаємося на Бога, а не будемо метатися як поранений звір, зацькований мисливцями-проблемами, то Бог оновить наші сили і допоможе нам розправити крила віри, на яких ми здіймемося над усіма своїми проблемами. Проблеми, звичайно, бувають серйозні, ніхто не сперечається, але навіть найсерйозніші з них – ніщо порівняно з великим Богом. Ось у чому річ.

Метання закінчуються там, де починається віра.

Батьки і дочки

Ці 10 порад важливо знати всім татам, у яких є дочки:

1. ВОНА ХОЧЕ, ЩОБ ЇЇ ЛЮБИЛИ.

Найбільше дочка потребує твоєї любові. Ніякий інший чоловік на Землі не може замінити її батька. Так, вона ще не раз буде розчаровувати тебе, буде робити помилки, може, навіть відвернеться від тебе, але не дай їй приводу хоч на секунду засумніватися в твоїй любові. Подивися їй прямо в очі і скажи, як сильно ти її любиш.

2. ТИ МАЄШ ПРЯМИЙ ВПЛИВ НА ТЕ, ЯКОГО ВОНА ВИБЕРЕ ЧОЛОВІКА.

Ти маєш безпосередній вплив на її особисте життя: ти показуєш тип людини, яку вона, швидше за все, вибере в майбутньому за свого чоловіка. Якщо ти будеш робити все правильно, це стане гарантією того, що твоя дівчинка знайде хорошого супутника життя.

3. ВОНА СТЕЖИТЬ ЗА ТИМ, ЯК ТИ СТАВИШСЯ ДО ЇЇ МАМИ.

Найкраще, що ти можеш зробити для сво-

єї дочки – це любити її маму. Люби свою дружину, знайди час, щоб спілкуватися з нею, подорожуйте разом, покажи дітям, що твоя дружина є для тебе головним пріоритетом. По-перше, ти їм будеш показувати хороший приклад міцних і теплих взаємин, а, по-друге, вони будуть рости в атмосфері любові.

4. НЕ ВІДДАЛЯЙСЯ ВІД НЕЇ, КОЛИ ВОНА ВИРОСТЕ.

Батьки, які втратили емоційний зв'язок зі своїми дочками, потім шкодують, що не були поруч з ними в цей особливо складний для дівчат період. Важливо знати, з ким дочка зустрічається, треба побудувати з нею такі довірливі відносини, щоб вона не помітила різниці в ва-

ших відносинах в період, коли їй було шість і коли виповниться шістнадцять.

5. БЕРЕЖИ СІМЕЙНІ ТРАДИЦІЇ.

Святкуй разом не тільки великі свята, використовуй всякі дрібниці з повсякденного життя і спробуй зробити з кожної з них свого роду свято. Це не обов'язково має коштувати дорого або бути ретельно продуманим, але це повинно виходити від серця. Подай своїй дочці ідею, щоб вона завела собі журнал кращих спогадів.

6. ПОКАЖИ, ЩО НЕ ВСЕ КРУТИТЬСЯ НАВКОЛО НЕЇ.

Поясни своїй дочці, що життя набуває сенсу і стає прекрасніше тільки від того, що ти вмійєш більше дарувати

і віддавати, ніж брати, можеш допомагати іншим, помилятися і вчитися на власних помилках.

7. БУТИ БЛИЗЬКО – НЕ ОЗНАЧАЄ БУТИ ПРИСУТНІМ.

Той простий факт, що ти знаходишся біля неї, ще не означає, що ти насправді знаходишся поруч з нею. Вимкни свій телефон відразу ж, коли повернувся з роботи додому. Або на крайній випадок залиш його в іншій кімнаті. Адже дочці важливо, щоб ти більше часу проводив з нею і всім серцем був поруч в потрібний момент.

8. ТИ ПРОБАЧИШ МЕНЕ?

Потрібно вмійєти визнавати власні помилки. Безсумнівно, дочка тебе простить. А ще зрозуміє, що просити ви-

бачення – зовсім не є слабкість.

9. ЇЇ ДУША ПОВИННА БУТИ ЩЕ БІЛЬШ ПРИВАБЛИВОЮ, НІЖІЇ ЗОВНІШНІСТЬ.

Вона повинна мати стержень всередині себе, так би мовити, внутрішню опору. Покажи їй, що бути красивою – це ще не все, потрібно працювати не тільки над своєю зовнішністю, але і збагачувати внутрішній світ. Долучи її до віри в Бога. Це – найвірніший

орієнтир в житті. Покажи свій особистий позитивний приклад морального життя.

10. САМ ВЕДИ ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ.

Залучи свою дочку до здорового способу життя (без шкідливих звичок) та до занять спортом. Це допоможе їй згодом долати життєві труднощі, готуватися до народження дітей і завжди залишатися у формі.

Експерт з Біблії заявляє, що “вігнайдена” цивілізація підтверджує Святе Письмо

Левові ворота до Хаттуси, столиці хеттської імперії.

Археологічні знахідки давньої цивілізації хеттів можуть підтвердити історичну достовірність Біблії, заявляє експерт з Святого Письма – Біблії. Хетти, чия імперія проіснувала кілька століть, неодноразово згадуються у Біблії.

ХЕТТИ: ДАВНЯ ЦИВІЛІЗАЦІЯ І ПІДТВЕРДЖЕННЯ БІБЛІЇ

Археологічні дані про давню хеттську цивілізацію можуть підтвердити історичну достовірність Біблії, стверджує експерт з Святого Письма. Хетти, чия імперія проіснувала

кілька століть, часто згадуються у Старому Заповіті. Хоча багато хто вважає Біблію джерелом духовного наставництва, деякі вбачають у ній документальну історію давно зниклих цивілізацій.

ДОКАЗИ ІСНУВАННЯ ХЕТТІВ

За словами Тома Меєра, професора біблійних досліджень Шаста Біблійного коледжу в Каліфорнії, США, хетти згадуються понад 50 разів у Старому Заповіті. Він зазначає: “Незважаючи на важливість, яку хетти мають у Старому Заповіті, багато людей сумнівалися у їхньому існуванні через відсутність археологічних доказів”.

Це змінилося на початку 1900-х років, коли німецький археолог і лінгвіст Гуго Вінклер організував серію розкопок у Богазкале, сучасному місті в Туреччині. Він виявив понад 10 000 давніх глиняних

табличок, які містили юридичні документи та дипломатичні договори. Ці знахідки підтвердили, що сучасний Богазкале був колись столицею хеттської імперії – Хаттуси.

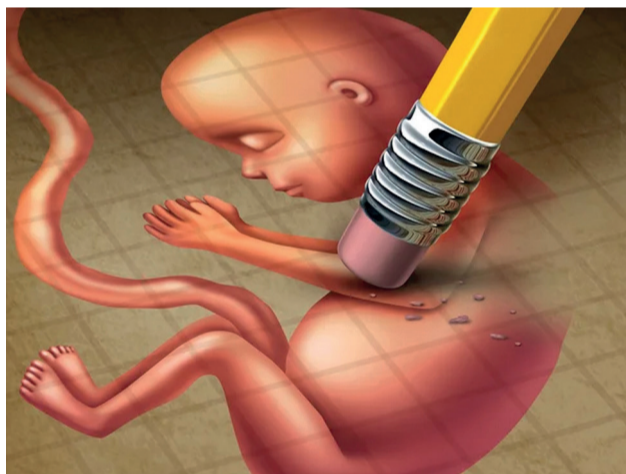
РОЗКРИТТЯ ХЕТТСЬКОЇ ІСТОРІЇ

Професор Меєр зазначає, що ці відкриття не лише оживили давній народ, але й пролили нове світло на Біблію як історичний документ. Він каже: “Відкриття цієї втраченої цивілізації та відродження її мови є попередженням для тих, хто сумнівається в історичній точності Біблії. Лише тому, що відкриття не було зроблено сьогодні, не означає, що його не буде зроблено завтра”.

Ці археологічні відкриття підтверджують, що Біблія може слугувати цінним джерелом історичної інформації про давні цивілізації.

Джерело: slovoproslovo

Що таке аборт?

Аборт є усі вчинки, пов'язані з маніпуляціями, що ведуть до знищення ненароджених дітей в материнських утробах.

Аборт – це свідоме і пряме вбивство людської істоти в період між її зачаттям і народженням, на самих початках її життя.

Людське життя від самого зачаття довірене матері і батькові, які про нього дбають і ним піклуються. Але часом драматичні обставини (згвалтування, змушення з боку родини тощо) чи егоїстичні міркування можуть змусити жінку до знищення життя, яке вона виношує в собі. Разом з нею відповідальними за аборт стають також інші особи. Винуватим є і батько дитини, який примушує матір до абортів або покидає її під час вагітності.

Співучасниками гріха абортів є також рідні, близькі та друзі, які іноді змушують жінку до абортів, виправдовуючи його можливістю «збереження доброго імені» тощо.

І, нарешті, остання та велика провина тяжіє на лікарях та інших медичних працівниках, які безпосередньо роблять аборт, заробляючи на цьому злі. Опосередковано провина лягає і на всіх тих, хто на суспільному рівні захищає та пропагує аборт.

НАСЛІДКИ АБОРТУ

Духовні наслідки

Жінки, які вчиняють аборт, переживають психоз, що пов'язаний з відчуттям вини. Вина не тільки викликає глибоке і довге переживання жалю і самоосуду, але й глибоко перешкоджає

стосункам з Богом, доки не відбудеться покаєння в цьому гріху та не буде отримане прощення.

Фізичні наслідки

Медичні ускладнення, пов'язані з абортів, можуть статися і під час самої процедури абортів, і в період після неї. Згідно з дослідженнями Інституту медицини Національної Академії Наук США, в жінок, які скоїли аборт, спостерігаються такі наслідки: на 85% вищий рівень викиднів у наступних вагітностях, на 83% більше ускладнень при пологах, на 67% більше шансів народження недоношеної дитини.

Емоційні наслідки

Емоційні стреси та біль супроводжують всю процедуру абортів. Після вчинення абортів залишається високий рівень наявності нав'язливих думок з приводу абортіваних дітей, вибухи депресивних згадок абортів.

Соціальні наслідки

Аборти руйнують суспільство і культуру в усьому світі, пропагують культуру смерті та уникнення відповідальності.

ДУХОВНЕ ЗЦІЛЕННЯ ПІСЛЯ АБОРТУ

Перед нами, християнською спільнотою, лежить велика моральна відповідальність щодо тих жінок, які ще не вчинили аборт. Також ми зобов'язані дбати про тих, хто вже вчинив аборт, зобов'язані відповідати на їхній біль з терпеливістю, милосердям та співчуттям. Людська природа також вказує нам на те, що втрата, яка не була ні оплаканою, ні оздоровленою, не дозволяє людському духові віднайти спокій.

Насправді аборт є раною душі, оскільки батьки спричинили смерть своїх дітей. Духовне оздоровлення через покаєння є своєрідним бальзамом, який Бог кладе на серце людини, бо минуле не може бути лише розглянутим, але, передусім, його слід вилікувати.

НАДІЯ Є...

І вас, що мертві були через ваші провини й гріхи, в яких ви колись проживали за звичаєм віку цього, за волею князя, що панує в повітрі, духа, що працює тепер у неслухняних
Ефесянам 2:1,2

Недавно в одному великому місті поліція знайшла молодого чоловіка, який сидів у своїй вітальні. Телевізор був включений, програми змінювались одна за одною, але молодий чоловік цього не знав: він був мертвий протягом двох місяців. Напевно його чекало життя у всій його різноманітності, але він його вже не сприймав. Про це навіть моторошно подумати.

Як же це стосується нашого

тексту з Послання апостола Павла до ефесян? Люди, які прожили своє життя в гріхах, а це стосується, на жаль, кожного, вважаються Богом духовно мертвими, якщо вони зараз не мають вічного життя, дарованого Господом. Який парадокс: фізично живі, але мертві з точки зору Бога! Вони виключають

Його зі своїх думок, не прислухаються до Його вимог, і тим самим не можуть догодити Йому. У Божих очах вони є далекими від Нього і безплідними – як мерці. Як вдало Святе Письмо представляє цю істину!

Вже нічого не можна зробити для молодого чоловіка, якого знайшли мертвим в його кріслі. Навіть розтин, призначений слідчим, не поверне його до життя. Це підкреслює вагому різницю між фізичною та духовною смертю. Для тих, хто знаходиться за крок до фізичної смерті, є ще надія, якщо вони приймуть слова життя Господа Ісуса Христа, Який сказав: «Поправді, поправді кажу вам: Наступає година, і тепер уже є, коли голос Божого Сина почують померлі, а ті, що почують, оживуть» (Івана 5:25).

Пам'ятаймо, що наше буття поширюється за межі фізичної смерті у вічність!

«ЗЕРНО ВІЧНОСТІ»

Про забобони

Ні для кого не секрет, що ми живемо в останній час перед приходом Господнім. В час, коли сатана максимумно використовує всі можливі засоби для того, щоб завадити людській душі віднайти спасіння і прощення в Христі Ісусі. Люди живуть у страху, в невпевненості та розчаруванні. І, на жаль, у своїх проблемах вони шукають відповідь не в Божому Слові, а в різних джерелах, запропонованих дияволом. Забобони і прикмети зустрічаються на кожному кроці. Часто ці забобони ввітані в барвисту тканину народних традицій, які супроводжують людину від народження, аж до дня її смерті. Що це: нешкідливе проведення часу, народна традиція чи питання життя і смерті? Про це ми запитали пастора львівської церкви «ЖИВА НАДІЯ» брата Володимира Пугача.

Як ви вважаєте, чому люди вірять у забобони попри їхню безглуздість?

Забобони – це вираз окультизму. Від гріхопадіння Адама і Єви в душі людини йде боротьба добра і зла. Тому основною причиною віри людей в забобони є відсутність або ослаблення віри в Бога. Ми знаємо, що віра приходить від слухання Слова Божого. Коли людина мало пробуває у Святому Письмі, приходить диявол і сіє сумніви, людина починає вірити в те, що він їй нашіптує, а це часто бувають всілякі забобони, які не мають в собі нічого Божого. Людина, яка вірить у забобони, часто не усвідомлює, що за цим стоїть демонська сила.

Деякі люди відносяться до забобонів, як до чогось безневинного. Які можуть бути наслідки такого ставлення?

І яке ставлення Бога до цього? Гріх є завжди гріхом, не залежно від того, чи людина до нього ставиться серйозно, чи ні. Чорне залишиться чорним і не побіліє від того, що ми назвемо його білим. Тож якщо людина жартує з такими речами, не означає, що вона не погне їхніх наслідків. Забобони мають язичницьке походження, і Бог завжди застерігав свій народ, щоб вони не вчилися звичаїв поганських народів. Про це написано в Біблії

Що робити з гріхом?

Єдина можливість отримати прощення гріхів і відновити стосунки з Небесним Богом – це через Господа Ісуса Христа. В Євангелії від Івана 14:6 записані чудові слова, які визначають важливість Ісуса для нашого спасіння – «Ісус Христос сказав: **Я є Дорога, і Правда, і Життя. До Отця не приходить ніхто, якщо не через Мене!**» Це слова, які були сказані не людьми і навіть не відомими людьми. Ці слова про Себе сказав Сам Ісус. Це Його свідоцтво про Самого Себе. Саме Христос є однією

«Коли будеш вводити до краю, що дає тобі Господь, Бог твій, то не навчися чинити такого, як гидота цих народів. Нехай не знайдеться між тобою такий, хто переводить свого сина чи дочку свою через огонь, хто ворожить ворожбу, хто ворожить по хмарах, і хто ворожить по птахам, і хто чарівник, і хто чорнокнижник, і хто викликає духа померлих. Бо гидота для Господа кожен, хто чинить таке, і через ті гидоти Господь, Бог твій, виганяє їх перед тобою. Бездоганим будеш ти перед Господом, Богом своїм, бо ці народи, що ти посядеш їх слухають тих, хто ворожить по хмарах та ворожитів, а ти – не таке дав тобі Господь, Бог твій»

Повторення Закону 18:9-14

Тож людина, яка вірить у забобони серйозно чи несерйозно, свідомо дозволяє демонській силі контролювати її життя.

Що б ви порадили людям, які мають страх перед забобонами?

Лікарством від страху є Божа любов, адже **«досконала любов проганяє страх геть, бо страх має муку. Хто ж боїться, той не досконалий в любові»** (1 Івана 4:18). Як я вже говорив, людина починає вірити в забобони і боятися їх тоді, коли послаблюється її віра в Бога, в Божі обітниці. Якщо християнин пробуває у Слові Божому, то він завжди пам'ятатиме про Божі обітниці для нього. Така людина розуміє, що все її життя і вона сама знаходиться в руках Божих, і ніякий чорний кіт чи якісь вороки не зможуть зруйнувати Божої охорони, яка є над такою людиною. Святе Письмо нас навчає: **«Тож підкоріться Богові та спротивляйтесь дияволу, – то й утече він від вас»** (Якова 4:7), а також: **«Покладіть на Нього всю вашу журбу, бо Він опікується вами!»** (1 Петра 5:7).

дорогою, що здатний привести Тебе, дорогий друже, до спасіння. Всі інші дороги так званого спасіння не приведуть людину до справжнього спасіння від гріхів. І лише Ісус Христос є тією Дорогою. Він є Правдою, яка робить людину вільною. В сучасному суспільстві існує дуже багато проповідей різних філософій, які стверджують, що саме вони претендують на правду, саме їхнє вчення – це правда. Та якщо в таких філософіях відсутній Ісус Христос – це не є правдою. Такі вчення не мають сили звільнити людину від гріха. Тільки Ісус Христос є єдина Правда для нас, що має силу зробити вільними.

Продовження на 7 стор. ■

Коли купують житло, дехто пускає кота, щоб першим зайшов до квартири, а також серед нас зустрічаються люди, які вірять у вороки, наприклад, носять червоні нитки на руці, або якщо дорослий погано почувається, то кажуть що його врекли. Є навіть люди, які знімають вороки. Як поступати християнину в таких ситуаціях? Розумієте, у християн взагалі навіть думки не повинно бути про подібні речі. Як я вже говорив, все у нашому житті є в Божих руках. Коли ми купуємо автомобіль чи квартиру, ми повинні просити Божого благословення і захисту. Ми є віруючі люди, і навіть якщо в нашому житті не все йде гладко так, як би нам того хотілося, то в тому не потрібно шукати винуватих, а у всьому довіряти Богові. Не потрібно розчаровуватися в Бозі, коли нанесено шкоду нашим матеріальним речам чи здоров'ю, а за все дякувати Господеві, бо

«Тим, хто любить Бога, хто покликаний Його постановою, усе допомагає на добре»

Рим.8:28

Те, що сьогодні в наших очах є великою втратою, може завтра стати великим благословенням, тільки треба довіритися Богові, Він ніколи не бажає нам зла. **«Бо Я знаю ті думки, які думаю про вас, говорить Господь, думки спокою, а не на зло, щоб дати вам будучність та надію»** (Єремія 29:11). А тим, хто ще вірить в те, що його успіх, самопочуття залежить від червоної нитки на руці чи погляду оточуючих, я раджу взяти приклад із Давида, який писав: **«на Бога надію кладу й не боюсь, – що людина вчинить мені?»** (Пс.55:12). Що може зробити людина тому, хто під Божою охороною? Це диявол придумав і намагається нав'язати нам всі ці речі, про які ви говорите. І все це зроблене для того, щоб християнин перестав довіряти Богові.

Люди часто не розуміють, що середньої дороги нема, і той, хто не довіряє Богові, автоматично довіряється дияволу. Тому я не раджу жартувати з цими речами, навіть у свої думки не пускати подібне.

На жаль, на сьогоднішній день знайшли велике поширення гороскопи. Як християнин має ставитись до них? Як можна допомогти людині, яка захопилася гороскопами?

Щоб правильно відповісти на це запитання, потрібно трішки звернутися до того, звідки бере свій початок гороскоп.

Гороскоп – таблиця для «провіщення долі» людини і майбутніх подій, яку «визначають» на основі розміщення небесних світил у момент народження людини чи на початок якої-небудь події. Потрібно зазначити, що гороскоп відноситься до категорії астрології, яка

виникла серед вавилонських жерців близько 5 тис. років тому в місті Вавилоні, яке стало центром прямого поклоніння сатані в різних формах. Дослідження історії астрології показують на нерозривний зв'язок її з окультизмом.

Гороскопи для багатьох людей стали буденними. Хтось їх читає для цікавого проведення часу, для інших – це азартна гра, але є багато людей, які живуть під диктовку гороскопів, і це є велика небезпека. Є велика армія духовних сил, які через діяльність астрологів, через гороскопи впливають на людей. Не поширюється цей вплив на тих людей, які у своєму житті переконливо вірять Господу і слідує за Ним. Гороскопи мають вплив на тих людей, чий стосунки з Богом є слабенькі або зовсім відсутні, – бо такі люди мало пробувають у Слові Божому, не є утверджені в Його істинах і швидко починають вірити у всякі сумнівні речі, не задумуючись над тим, що насправді за цим стоїть.

В книзі пророка Ісаї 47:13-15 написано: **«Змучилась ти від великої кількості рад своїх, – хай же стануть і хай допоможуть тобі ті, хто небо розрізує, хто до зір придивляється, хто провіщує кожного місяця, що має на тебе прийти! Ось стали вони, мов солома: огонь їх попалить, – не врятують своєї душі з руки полум'я, – це не жар, щоб погріти себе, ані полум'я, щоб сидіти біля нього...Такими тобі стануть ті, що співпрацювала ти з ними, ворожити твої від юнацтва твого, – кожен буде блудити на свій бік, немає нікого, хто б тебе врятував!»** А також: **«Бо говорять марноту домові божки, і віщуни бачать неправду, і розказують сні неправдиві, потішають марноту. Тому вони бродять немов та отара, мандрують вони, бо без пастиря»** (Захарія 10:2).

Мудрість Божа закликає нас не вірити в забобони, не звертатись до провидців, не читати гороскопів, що заставляє розірвати зв'язок з Богом і жити всупереч своєму покликанию, заглиблюючись все глибше в безодню нісенітниць. Вони руйнують життя людини і занурюють її у вічне страждання, знищуючи особистість.

Вилікувати від ран минулого і повернути повну свободу від всіх окультичних залежностей може тільки Ісус Христос при глибокому нашому покаянні і відреченні від усього нечистого.

Розмовляв Петро Дачишин

ДОСТАТНЬО ХОРОШІ?

Якщо ви належите до тих людей, які вважають, що вони достатньо хороші, щоб потрапити на небеса, ось кілька речей, які варто вам взяти до уваги:

1 Якщо небеса є місцем досконалості, як тоді хтось може бути впевнений, що він достатньо хороший? Більшість із нас шкодує про помилки, які ми зробили в минулому. Ніхто не є ідеальний. Тільки Бог. Навіть люди, яких ми називаємо хорошими, в основному егоїстичні та дуже недосконалі. Усе, що ми робимо, Бог бачить. Йому відомі не тільки всі наші дії, але також наші думки та мотиви.

2 Чи можна бути хорошою людиною і все одно відкидати Бога? Подумайте над цим. Якщо ми мало чи зовсім не цікавимося Богом у цьому житті, що зміниться після нашої смерті? Чи пустили б ви когось у свій дім назавжди, якби знали, що ця людина не хоче мати з вами нічого спільного? Хіба ви обоє не будете нещасними? Такі люди обдурюють себе. Ця неправда має кілька формулювань. «Я хороша людина». «Я не гірший за того і того». «Бог знає, що я стараюся, як можу». Більшість людей у в'язниці стверджують, що вони не такі вже й погані, вони знають когось гіршого. Питання в тому – хороший, але порівняно з ким?

3 Ісус сказав, що ніхто не є добрий, крім одного Бога. Прочитайте це в *Євангелії від Марка 10:17-31*. Ісус зустрічає людину, яка називає Його

«Добрим Учителем» і запитує, як би вона могла успадкувати вічне життя. Ісус же їй відповів: **«Чому ти називаєш Мене Добрим? Ніхто не є Добрий, крім Самого Бога»**. Іншими словами, чи ти розумієш що говориш про Мене? Тоді Ісус показує цій людині, скільки їй коштуватиме слідування за Ним, і вона пішла розчарованою.

Ісус пояснив нам усім, що Його присутність у світі була світлом і випробуванням для людей.

«Суд же такий, що світло на світ прибуло, люди ж темряву більш полюбили, як світло, – лихі бо були їхні вчинки! Бо кожен, хто робить лихе, ненавидить світло, і не приходить до світла, щоб не зганено вчинків його»

Івана 3:19, 20

Що ви робите з Ісусом? Ви наближаєтеся до Нього чи тримаєтеся на відстані? Ви захоплюєтеся Ним?

Є Бог, Який створив наш світ і відрізняється від нього. Він дбає про вас і Він довів це. У тій розмові Ісус ясно дав зрозуміти, що люди не повірять Йому, тому що вони мають щось більш цінне, чим вони володіють. Це може бути навіть не на свідомому рівні.

Апостол Яків пише: **«Перелюбники та перелюбниці, чи ж ви не знаєте, що дружба з**

світлом – то ворожнеча супроти Бога? Бо хто хоче бути світові приятелем, той ворогом Божим стається... Наблизьтесь до Бога, то й Бог наблизиться до вас» (*Якова 4:4, 8*). Перш ніж читати далі, попереджаємо, вам потрібно буде вибрати сторону. То на чиєму ви боці?

Коли апостол Павло промовляв в Афінах, він чітко дав зрозуміти, що в майбутньому є визначений день суду. **«Не зважаючи ж Бог на часи невідомости, ось тепер усім людям наказує, щоб скрізь каюлися, бо Він визначив день, коли хоче судити поправді весь світ через Мужа, що Його наперед Він поставив, і Він подав доказа всім, із мертвих Його воскресивши»** (*Дії апостолів 17:30, 31*).

Сьогодні той Судний день набагато, набагато ближче. Чи ви готові до нього?

Що робити з гріхом?

■ Початок на 6 стор.

Ісус Христос є справжнє Життя. Це також сильне ствердження, істина якого може змінити Твоє життя. Люди дуже часто не уявляють свого життя без певних речей, інших людей. Без того, що вони надто сильно цінують. Але ці речі не дають справжнього життя. Справжнє життя – це Христос. Біблія говорить, що за гріх розраховуються життям (*Римлян 6:23*). Христос, звільняючи нас від гріха, дає повноцінне Життя. Подумай над тим, що ця істина про Ісуса означає для Тебе особисто?

Бог Сам прийшов на землю у вигляді людини, щоб відновити втрачені стосунки з людиною. Якби існував інший шлях для спасіння, то Ісусу Христу не потрібно було б приходити на цю землю, страждати і вмирати.

Але, прийшовши на цю землю, Спаситель потурбувався про проблему грішної людини. Продовжуючи розглядати вірш з *послання до Римлян 6:23*, ми бачимо вирішення цієї проблеми. Людина мала би заплатити власним життям за свої гріхи. Але цю ціну заплатив Своїм життям Ісус Христос, тим самим звільнивши нас від смерті. І Він дарує нам це звільнення і спасіння безкоштовно. Вічне життя з Богом (що є результатом праці Ісуса), є безкоштовним даром для кожного, хто вірує в Христову жертву!

Бог зробив це для нас, бо Він любить нас і хоче, щоб ми мали з Ним стосунки, щоб ми знали Його. Знаючи про Бога недостатньо, потрібно бути знайомим з Ним особисто.

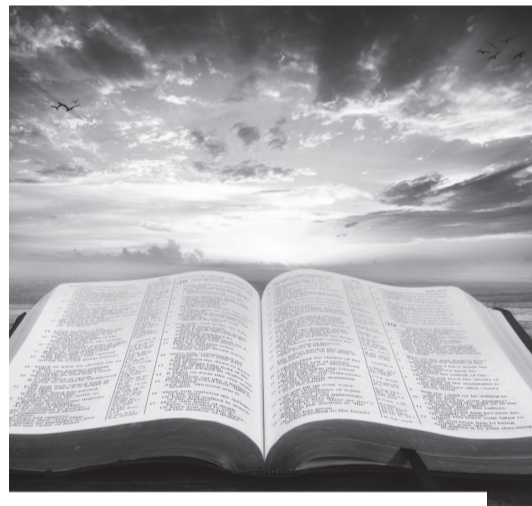
Страждання Ісуса на Голгофі і

Його смерть – це той подвиг, який звершив Ісус для нашого спасіння. Він не заслуговував на смерть, бо прожив безгрішне життя, хоча і був спокушуваний, як і всі люди. Він це зробив задля людини і її звільнення від гріхів. Чому Ісус це зробив? Звернемось до *Послання Римлянам 5:8*. Прочитай цей текст у своїй Біблії. І Ти дізнаєшся, що Господь любить кожну людину. Бог не хоче смерті грішника. І цю любов Господь доводить тим, що прийняв страждання і смерть за нас, грішних людей.

Тому Ісус Христос хоче стати для Тебе найближчою Особою, Твоїм особистим Спасителем від гріхів, Твоїм Господом. Сьогодні люди шукають собі інших спасителів. Вони моляться до людей, які колись прожили достойне життя і яких зараз називають святими. Вони моляться до Марії, мами Ісуса, думаючи, що в неї є сила спасти і звільнити від гріха. Але чомусь не мають бажання молитися до істинного Бога, Який зробив все для нашого спасіння і в Якого є сила спасти людину. Ісус Христос – це єдиний Посередник між Отцем і людьми, до Якого ми можемо молитися, в Якого ми можемо просити прощення за свої гріхи. Це записано в *1 Посланні до Тимофія 2:5*.

«Біблія актуальна і сьогодні!»

«Бо Боже Слово живе та діяльне, гостріше від усякого меча обосічного, – проходить воно аж до поділу душі й духа, суглобів та мозків, і спосібне судити думки та наміри серця»

Послання до Євреїв 4:12

Хоча Біблія писалася 40 авторами протягом близько 1600 років, її точність та актуальність у наш час залишається незмінною. Біблія є єдиним об'єктивним джерелом усіх відкриттів, які дані Богом про Себе і Його план для людства.

Біблія містить великий масив інформації про навколишній світ, підтвердженої науковими спостереженнями і дослідженнями. Деякі з цих текстів включають *Еклезіяста 1:6, 7; Йова 36:27-29; Псалми 103:25-27 і Колоссянам 1:16, 17*. Багато різних характеристик яскраво описані у процесі розкриття біблійного відкриття Божественного плану викуплення людства. За допомогою цього Біблія надає різноманітну інформацію про поведінку і схильності

людини. Наш особистий щоденний досвід показує, що ці відомості є більш точними і наглядними, ніж у будь-якому підручнику з психології. Крім того, багато історичних фактів, які згадуються в Біблії, були підтвержені небіблійними джерелами. Часто історичні дослідження показують надзвичайну схожість біблійних повідомлень про певні події з повідомленнями світського походження. І в багатьох випадках Біблія вважається більш точною історично.

Тим не менше, Біблія не є ні історичною книгою, ні психологічним дослідженням, ні науковим протоколом. Біблія – це Божественний опис Самого Себе, Своїх бажань і планів щодо людства. Найбільш важливою складовою цього відкриття є історія нашого відокремлення від Бога через гріх і відновлення стосунків, забезпечених нам через жертву Божого Сина, Ісуса Христа, на хресті. Наша потреба у викупленні не змінюється, як незмінне і Боже бажання примирити нас із Собою.

Біблія містить безліч точної й актуальної інформації. Найважливіше повідомлення Біблії – викуплення – універсальне та вічно актуальне для людства. Боже Слово ніколи не застаріє і не зміниться. Змінюються культури та державні закони, покоління приходять і відходять, але воно таке ж доречне сьогодні, як і в часи написання. Не обов'язково, що вся Біблія стосується безпосередньо нас сьогодні, але вона містить істини, які ми можемо і маємо застосовувати у нашому сьогоднішньому житті.

У що ти віриш?

Щороку християни святкують подію Христового воскресіння, тому що без воскресіння Христа ми не мали б жодної надії, а християнство втратило б всякий сенс. Воскресіння Христова несе світло. Перебування в смерті – це стан повного краху, темряви та безнадійності. Багато людей, живучи в тілі, вмирають духовно. Душа не знаходить спокою в житті, не бачить виходу з кругообігу проблем, перебуває в глибокій темряві, розчаруванні та безнадійності. Але Бог завжди дає вихід.

Дорогий друже! Якщо в твоєму житті настала темрява і ти не бачиш виходу; якщо твоя душа сумує і чогось шукає, то єдина надія для тебе – це воскреслий Христос. Він вийшов із найбезнадійнішої ситуації. Він переміг негідвладну людині силу у світі – смерть. І тільки Він зможе допомогти тобі подолати твої душевні переживання! Іди до Нього і шукай Його!

Бог каже: «І будете шукати Мене, і знайдете, коли шукатимете Мене всім своїм серцем»

Єремія 29:13

У світі було багато великих вчителів, філософів та засновників релігій, але з Христом не може зрівнятися жоден із них. Чому? Тому що Він був не просто розумним і мудрим учителем, – все Його земне життя підтверджувало істинність того, чого Він навчав.

Одного разу до Ісуса прийшов один із високоосвічених, шанованих фарисеїв і сказав: «Учителю, знаємо ми, що прийшов Ти від Бога, як Учитель, – бо не може ніхто таких чуд учинити, які чиниш Ти, коли Бог із ним не буде» (Івана 3:2).

Воскресіння – найяскравіше підтвердження істинності вчення Христа. Всі інші великі вчителі померли і залишилися лежати в могилі, але Ісус воскрес і цим довів Свою владу над смертю та силами темряви. Немає подібного до Нього! Біблія так говорить про Ісуса Христа: «**Бо під небом нема іншого Ймення, даного людям, що ним би спаслися ми мали**» (Дії апостолів 4:12).

У що ти віриш? Кому віриш? У цьому світі багато обману та підтасувань. Лише словам Ісуса Христа можна вірити повністю. Хочеш знати правду? Хочеш мати в житті якісь гарантії та впевненість? Почни довіряти Біблії і дотримуватися вчення Христа, і ти почнеш по-справжньому радіти життю і здобудеш справжню свободу!

Кожна людина хоче жити і жити щасливо. Але чи знаєш якою є статистика смертності на нашій планеті? Зі 100% людей, що живуть, помирають усі 100%! Ніхто не хоче вмирати, але смерть чатує на кожному кроці. Ми не знаємо, коли помремо. А що буде після смерті? Багато хто мріє про еліксир безсмертя, вчені б'ються над завданням, як зробити людину вічною або, хоча б, як значно продовжити людське життя. Але реальність

вічного життя? Потрібно покаятися перед Богом у всіх своїх гріхах і прийняти Ісуса Христа у своє серце.

Ось зразок молитви, якою ти можеш помолитися до Бога:

Отець Небесний! Я приходжу до Тебе в Ім'я Ісуса Христа і визнаю себе грішником. Господи, пробач за життя, прожите без

Тебе, за гріхи, які я чинив. Ісусе, я вірю, що Ти народився на цій землі і помер на хресті за мене, взявши на Себе всі мої гріхи. Я зрікаюся диявола і всього гріховного, що було в моєму житті, і приймаю Тебе всім серцем як Господа та Спасителя. Хочу навчитися любити Тебе, Господи, і жити згідно Твоїх заповідей. Нехай здійсниться воля Твоя в моєму житті! Амінь.

Тебе, за гріхи, які я чинив. Ісусе, я вірю, що Ти народився на цій землі і помер на хресті за мене, взявши на Себе всі мої гріхи. Я зрікаюся диявола і всього гріховного, що було в моєму житті, і приймаю Тебе всім серцем як Господа та Спасителя. Хочу навчитися любити Тебе, Господи, і жити згідно Твоїх заповідей. Нехай здійсниться воля Твоя в моєму житті! Амінь.

Факт воскресіння Ісуса Христа є свідченням того, що загробне життя існує. Але є два місця, де будуть перебувати люди вічно: Царство Небесне та інше місце – пекло, в існування якого багато людей не вірять. І єдина можливість потрапити в Царство Небесне – це віра в Ісуса Христа, результатом якої є народження згори і спасіння душі.

Господь говорить, що «... надходить година, коли всі, хто в гробах, – Його голос почують, і повиходять ті, що чинили добро, на воскресіння життя, а котрі зло чинили, на воскресіння Суду» (Івана 5:28, 29).

Сьогодні Бог ще пропонує людям вічне життя:

«Бо заплата за гріх – смерть, а дар Божий – вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашім!»

Римл. 6:23

Ісус, Який переміг смерть, пропонує тобі великий подарунок – воскресіння життя. Як отримати його? Що потрібно зробити, щоб мати впевненість

Ви можете слухати християнські проповіді на Ютуб-каналі «Львівське Обласне Об'єднання УЦХВЄ»

Від редакції

Шановні читачі! Якщо у Вас є цікаві, змістовні матеріали (проповіді, статті, вірші), які принесуть духовне збагачення читачам, або є бажання поділитися своїми свідченнями – розказати про милості Божі, явлені у Вашому житті, просимо надсилати таку інформацію на електронну адресу: ev16@ukr.net, або на адресу редакції нашої газети. Ваші матеріали будуть опубліковані в одному з випусків газети.

"Тексти цього видання містять імена Бога та назви святих місць. Тому прохання ставитися до газети з повагою і не використовувати в неналежних цілях."

Рясних Вам Божих благословінь!

Газета друкується за рахунок добровільних пожертвувань та розповсюджується безкоштовно.

Редакція не завжди поділяє погляди авторів.

Адреса редакції: м. Львів, вул. Папарівка, 1, 79019.

Віддруковано: ТзОВ "Видавничий дім "Молода Галичина"
Реєстраційне свідоцтво: ЛВ 1230/484 р. від 24.05.2016р.
Засновник: Об'єднання Церков Християн віри Євангельської П'ятидесятників Львівської обл.

Наклад 23 000 екз.

Добровільне перерахування коштів на газету "Євангельський вісник" можна здійснити на банківську карту 4441 1110 7078 5732 Танчин Євгеній Богданович, або поштовою адресою редакції з приміткою "НА ГАЗЕТУ".

Головний редактор: Володимир Якимів

Над номером працювали:

Вишинський Борис
Дачин Петро
Калинів Назар

Карпів Юля
Кісь Роман
Шпачук Андрій

м. Кам'янка-Бузька,
вул.Саксаганського, 2в
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰

с. Зимна Вода, вул. І. Сірка, 4б
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18⁰⁰

м. Перемишляни, вул. Липова алея, 11а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 19⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "БЛАГОДАТЬ"
м. Куликів, вул. Мазепи, 38
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19³⁰
СУБОТА – 19⁰⁰

м. Белз, вул Міцкевича, 31
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰
СУБОТА – 18⁰⁰

м. Соснівка, вул. Лісна, 5а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Стебник, вул. Трускавецька, 16/1
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Миколаїв, вул. Болоня, 24
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФЕЗДА"
м. Буськ, вул. Буського Братства, 6
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ смт. Шкло
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Ходорів, вул. Шевченка, 102
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Турка, вул. Івана Франка, 35
тел. 0685000159
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 19⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰
СУБОТА (дитяче) – 15⁰⁰

м. Дрогобич, вул. Стрийська, 431
тел. 0983027696
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Рава-Руська, вул. Львівська, 144
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰(зим. час), 20⁰⁰ (літ. час)

м. Сокаль, вул. Героїв УПА, 19В
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

Запрошуємо на служіння:

ЦЕРКВА ХВЄ "ЖИВА НАДІЯ"
м. Львів, вул. Папарівка, 1

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (мол. молитва) – 19⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰
СЕРЕДА (молитва) – 10⁰⁰
ЧЕТВЕР (молодіжне) – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФАНІЯ"
м. Львів, вул. Жовківська, 8

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (молодіжне) – 19⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ЖИТТЯ"
м. Львів, вул. Медової Печери, 41

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФЕСДА"
м. Львів, вул. В. Великого, 4

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВОСКРЕСІННЯ"
м. Львів, вул. Пекарська, 59

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ГОЛГОФА"
м. Львів, вул. Скрипника, 2а

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰
ЧЕТВЕР – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВОСКРЕСІННЯ"
м. Борислав, вул. Т. Шевченка, 97

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Борислав, вул. Весняна, 10

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Шептицький, вул. Ключівська, 18а

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Новояворівськ, вул. Т. Шевченка, 7а

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

смт. Новий Яричів, вул. Незалежності, 51

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 16⁰⁰
ЧЕТВЕР – 18⁰⁰
СУБОТА – 19⁰⁰

м. Великі Мости, вул. Шевченка, 28

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Жовква, вул. Б. Хмельницького, 29

НЕДІЛЯ – 10³⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Бібрка, вул. Шкільна, 5

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Красне, вул. Залізнична, 6

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰
СУБОТА – 18⁰⁰

с. Жовтанці, вул. Куликівська, 29

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 20⁰⁰

с. Татаринів, вул. С. Бандери, 19

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18⁰⁰

с. Малі Підліски, вул. Південна, 15а

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Золочів, вул. Об'їзна, 1

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

с. Черчик

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Яворів, вул. Лесі Українки, 41

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18⁰⁰ (зим. час), 19⁰⁰ (літ. час)

с. Бортків

НЕДІЛЯ – 10³⁰
ЧЕТВЕР – 20⁰⁰